

Keld Albrechtsen (EL):

Når vi nu er i den situation, at statsministeren og jeg er enige om, at der skete en fejl i sagsbehandlingen – miljøministeren burde have gjort noget ved spørgsmålet om sin mulige inhabilitet – så håber jeg, at statsministeren også kan være enig med mig i, at når der skete denne fejl og vi i dag ikke ved, om miljøministeren var inhabil eller ej, så må der ryddes op i denne sag.

En sådan fejltagelse, som miljøministeren begik, må jo få en konsekvens, og det har også stor betydning for fremtiden, hvilken praksis der skal være med hensyn til inhabilitet i administrationen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som det fremgår af Ombudsmandens redegørelse af 17. december, finder han, at miljøministeren i den konkrete sag på forhånd burde have overvejet habilitetsspørgsmålet nøjere og eventuelt have forelagt spørgsmålet for mig.

Jeg kan konstatere, at det, som Ombudsmanden har koncentreret sin undersøgelse om, er det principielle spørgsmål om, hvilken fremgangsmåde en minister skal følge i tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om den pågældendes habilitet.

Samtidig har Ombudsmanden peget på nogle forhold, der kunne have betydning for en nærmere bedømmelse af selve det konkrete habilitetsspørgsmål, men har altså ikke fundet grundlag for at forfølge spørgsmålet yderligere. Ombudsmanden har heller ikke lagt op til, at spørgsmålet skulle tages op til fornyet vurdering.

Under de omstændigheder finder jeg ikke grundlag for som statsminister at forholde mig nærmere til spørgsmålet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at statsministerens svar bedrøver mig, for i Ombudsmandens redegørelse skriver Ombudsmanden jo, at udgangspunktet således må være, at miljøministeren skulle have underrettet statsministeren. Det var altså statsministeren, der skulle have taget stilling til denne sag.

Ombudsmanden skrev i øvrigt ikke ordet eventuelt, som statsministeren nu forsøgte at manipulere med. Han skrev, at den burde have været forelagt statsministeren.

Hvis statsministeren nu lader den her sag ligge uden at tage stilling til, om der var inhabilitet, så må man konkludere – det ved jeg ikke om statsministeren vil være enig med mig i, men så-

dan må det jo være – at hvis det, der foregik i den sag er tilladt, så er alt tilladt. Så er der åbnet for vennetjenester og kammerateri i ubegrænset omfang i administrationen.

Statsministeren tilhører en regering, der lagde det ud som en mærkesag, at der skulle gribes ind over for vennetjenester. Men hvis statsministeren nu ikke er i stand til at rydde op i den her sag, er konklusionen og signalet til alle ministre jo, at de bare kan gribe ind i sager, de har personlig interesse i, og ændre på afgørelserne, og at det er helt i orden.

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er ikke enig med hr. Keld Albrechtsen. Som allerede nævnt må det konstateres, at Ombudsmanden ikke har fundet grundlag for at forfølge det konkrete spørgsmål om inhabilitet yderligere, hvad Ombudsmanden naturligvis havde kunnet gøre, hvis han mente, at der var anledning til det.

På den baggrund synes jeg ikke, at det vil være rigtigt, hvis jeg som statsminister nu skulle fortsætte en juridisk undersøgelse vedrørende miljøministerens forhold, som Ombudsmanden har afsluttet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen vi er jo enige om, at spørgsmålet om, hvorvidt miljøministeren var inhabil eller ej, ikke er afgjort. Statsministeren ved jo også, at der står i Ombudsmandens redegørelse, at det havde betydning, at der var tale om en mulig kommende arbejdsgiver, altså miljøministerens mulige kommende arbejdsgiver, som han gik ind og traf en afgørelse til fordel for.

Ombudsmanden lægger også vægt på i sin redegørelse, at den afgørelse, der blev truffet af miljøministeren, afveg fra det, der oprindeligt var indstillet fra administrationen. Jeg ved ikke, om statsministeren er bekendt med, at det var den eneste sag, hvor ministeren gik ind og ændrede en indstilling. Det var den eneste sag. Det var den sag, han selv havde personlig interesse i.

Er det ikke netop selve indholdet i inhabilitet, hr. statsminister? Når man går ind i en sag, man selv har personlig interesse i, fordi det er af hensyn til ens kommende arbejdsgiver, og ændrer en administrativ indstilling til fordel for ens kommende arbejdsgiver, hvis det ikke er inhabilitet, så må jeg konkludere, at statsministeren dermed har sendt det signal, at alt så er tilladt.